COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.7.2010
COM(2010)404 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Introducerea pe piață a replicilor de arme de foc

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Introducerea pe piață a replicilor de arme de foc

Prezentul raport se înscrie în continuarea articolului 17 din Directiva 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008.

1. DIRECTIVA 2008/51/CE DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 91/477/CEE ȘI CHESTIUNEA REFERITOARE LA REPLICILE DE ARME DE FOC

1.1. Apariția problematicii replicilor de arme de foc în contextul lucrărilor legislative care au condus la adoptarea Directivei 2008/51/CE se datorează în mare parte includerii preocupărilor legate de securitate într-o directivă care, inițial, nu era decât o directivă destinată să simplifice circulația armelor de foc pentru uz civil pe piața internă, oferind garanțiile de securitate necesare.

1.2. Totuși, în cursul dezbaterii directivei modificate în cadrul Parlamentului European, anumiți experți polițiști, invitați de deputați, au prezentat efectele criminale pe care poate să le aibă utilizarea, de exemplu, a pistoalelor de alarmă (sau proiectate cu cartușe oarbe), care au fost transformate în arme de foc reale de către delincvenți.

Această temere a avut drept consecință directă faptul că definiția în directiva modificată a unei arme de foc, preluată aproape cuvânt cu cuvânt din „Protocolul privind armele de foc”[1], include obiectele „*care pot fi transformate să expulzeze o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă are aspectul unei arme de foc și, ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționată, poate fi transformată în acest scop*”.

1.3. Prin urmare, directiva nu se aplică altor produse care au aspectul unei arme de foc, cum ar fi replicile de arme de foc, referitor la care directiva nu include o definiție.

2. REPLICILE DE ARME DE FOC: ÎNȚELESURI DIFERITE DE LA UN STAT MEMBRU LA ALTUL

2.1. „Protocolul privind armele de foc” nu oferă criterii efectiv operaționale pentru prezentul raport în definiția sa a unei „arme de foc”: la articolul 3, destinat definirii unei arme de foc, nu se includ, în descrierea unei arme de foc, obiectele care pot fi „*rapid transformate în acest scop*”.

2.2. Termenul „replici” vizează obiecte destul de diferite de la un stat membru la altul, care prezintă o natură, o complexitate și un grad de pericol care variază în mod semnificativ. Astfel, mai multe obiecte pot fi, mai mult sau mai puțin, considerate

[1] Protocolul împotriva fabricării și a traficului ilicit cu arme de foc, cu piese, elemente și muniție pentru acestea, anexat la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale - http://www.unodc.org/pdf/crime/a_res_55/255e.pdf.

drept replici de arme de foc. De fapt, termenul „replici de arme de foc” se poate aplica obiectelor care variază de la cele care prezintă o simplă similitudine la cele care au aceeași identitate cu o armă de foc.

2.3. Alte denumiri pot, de asemenea, să se suprapună cu cele de „replici”: reproduceri, imitații, copii. Prin urmare, pare necesar să se inventarieze câteva obiecte pe care opinia comună le-ar putea asimila, într-o anumită măsură, cu replicile.

2.4. Unele legislații utilizează termenul „replici” pentru a desemna arme care sunt proiectate strict identic și care au același aspect și aceleași proprietăți ca arma originală. Se cunoaște faptul că unii meșteșugari experimentați din diferite părți ale lumii pot să copieze și, într-o anumită măsură, să „cloneze” o armă pornind de la modelul original. Este evident că, în cazul în care aceste arme nu sunt fabricate sub un brevet comercial și cu respectarea tuturor reglementărilor naționale sau europene, fabricarea, deținerea și, cu atât mai mult, utilizarea lor sunt pur și simplu ilegale.

2.5. Alte „replici” sunt deopotrivă tipuri de „clone” de arme reale. Însă, spre deosebire de cele menționate precedent, acestea sunt denumite „inerte” sau uneori „arme decorative” sau arme „false”. Carcasa poate fi din metal sau din plastic, greutatea poate fi comparabilă sau mult mai ușoară, dar, în orice caz, aceste obiecte sunt cu totul inapte pentru a trage sau pentru a fi încărcate cu muniție. Aceste obiecte sunt cu precădere apreciate de colecționarii veritabili.

2.6. Unele pistoale (este cazul în primul rând al armelor portabile) care sunt arme de foc reale, devin, sub licență comercială specială și specifică, produse denaturate. În acest mod, producătorul unui pistol real ar putea vinde licența sa de fabricare unui alt producător care ar face o copie reală și legală a modelul respectiv, dar numai pentru a rezulta un pistol cu alice și/sau destinat numai pentru a trage cu cartușe oarbe sau pentru alarmă.

2.7. De fapt, armele de alarmă pot, în general, să imite adesea de o manieră destul de realistă armele de foc reale (fără să fie neapărat o copie a unui anumit model). Potrivit Comisiei internaționale permanente pentru identificarea armelor portabile[2] (CIP), se consideră a fi arme de alarmă toate aparatele portabile care nu sunt concepute pentru a trage proiectile solide. Prin urmare, o armă de alarmă poate trage cartușe oarbe, cu gaz sau cu gaze lacrimogene.

3. ALTE PRODUSE CARE PREZINTĂ ASEMĂNĂRI CU ARMELE DE FOC FĂRĂ A FI ÎN MOD OBIȘNUIT ASIMILATE REPLICILOR

3.1. Astfel, imitații mai mult sau mai puțin realiste de arme de foc sunt folosite în contextul activităților de divertisment sau al hobby-urilor relativ noi, cum ar fi „airsoft”. Acesta este o activitate de agrement sub forma unui joc la care participă, în general, două echipe opuse, ale căror jucători sunt echipați cu o imitație de armă (în general, din plastic) care propulsează pe bază de gaz sau de aer comprimat bile din plastic de 6 mm sau 8 mm. Puterea de propulsie este cuprinsă, în general, între 2 și 7 jouli.

---

[2] CIP este o organizație internațională care reunește 13 țări, dintre care 11 fac parte din Uniunea Europeană.

3.2. Pistoalele cu alice pot uneori să prezinte o asemănare cu un pistol real (dar nu sunt neapărat imitații ale unui model specific). Ele trag cartușe care conțin bile mici din oțel/plumb sau din cauciuc. Principiul propulsiei pe bază de gaz rămâne același ca pentru pistoalele pentru *airsoft*, diferența principală constând în tipul de cartuș utilizat.

3.3. Alte obiecte prezintă o anumită similitudine cu armele de foc, fără a le imita neapărat într-un mod foarte realist. Se pot astfel aminti armele utilizate la practicarea activității „paintball". Acesta este o activitate de agrement, practicată pe terenuri private naturale sau urbane, care poate fi caracterizată ca un joc la care participă, în general, jucători opuși, echipați cu o armă care propulsează, pe bază de gaz sau de aer comprimat, bile cu vopsea. Bilele cu vopsea sunt proiectate cu o energie cuprinsă între 10 și 13 jouli.

3.4. Alte obiecte pot, de asemenea, să prezinte o anumită similitudine cu arme reale de foc, în special pistoalele cu electroșocuri sau pistoalele de semnalizare în caz de pericol/de alarmă.

3.5. Termenul „replici" poate, de asemenea, în anumite terminologii, să se aplice reproducerilor de arme vechi. Aceste obiecte reproduc mai mult sau mai puțin exact (dar uneori perfect) modele de arme istorice, împrumutate în acest scop de la muzee, care sunt copiate pentru a fi vândute colecționarilor.

3.6. În sfârșit, se amintește că o directivă specifică clarifică distincția care trebuie făcută între o „replică" de armă de foc și o jucărie. În sensul punctului 20 din anexa I la Directiva 88/378/CEE, „imitații fidele ale armelor de foc reale" nu pot, de fapt, fi considerate drept jucării[3]. Această excludere va fi, de altfel, precizată și extinsă de noua Directivă 2009/48/CE de abrogare a Directivei 88/378/CEE și trebuie transpusă în legislațiile naționale înainte de 20 ianuarie 2011.

4. REPLICILE DE ARME DE FOC: CÂTEVA ASPECTE ECONOMICE GENERALE

4.1. În indicațiile din partea Eurostat, pistoalele cu resort, cu aer comprimat sau cu gaz și bastoanele sunt incluse în aceeași categorie statistică[4].

4.2. În ceea ce privește valoarea producției UE pentru această categorie, se observă o tendință relativ stabilă în cursul ultimilor cinci ani, care se ridică aproximativ la 190 de milioane de euro în 2008. Volumul producției ar indica o anumită creștere, fiind de un milion de unități în 2008. Potrivit statisticilor disponibile, cele 4 țări principale producătoare din Uniune sunt Germania (unde există o populație foarte importantă de practicanți de tir sportiv – aproximativ 1,7 milioane de deținători de permis), Italia, Regatul Unit și Spania.

---

[3] Articol 1 din Directiva 88/378/CEE: „Prezenta directivă se aplică pentru jucării. «Jucărie» înseamnă orice produs conceput sau destinat în mod evident utilizării pentru joc de către copiii sub 14 ani".

[4] Statisticile Eurostat fac distincția între categoriile „Arme de foc" și „Alte arme". Arme de foc: revolvere și pistoale, puști de vânătoare, puști, carabine și arme care se încarcă numai prin țeavă (exceptând utilizarea în scop militar). Alte arme: arme și pistoale cu resort, cu aer comprimat sau cu gaz, bastoane (exceptând utilizarea în scop militar)

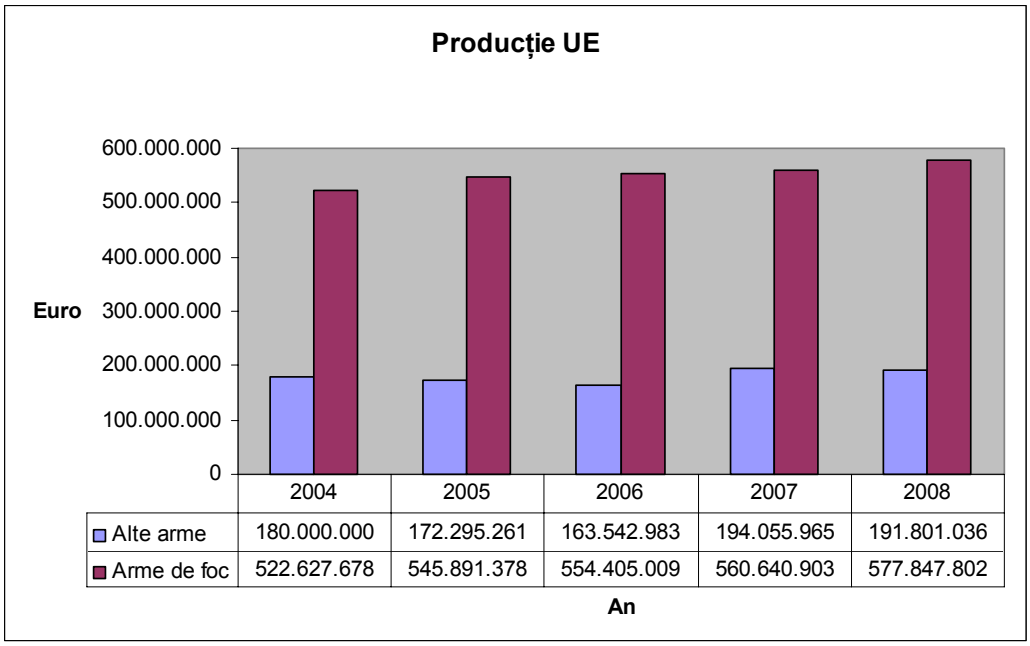

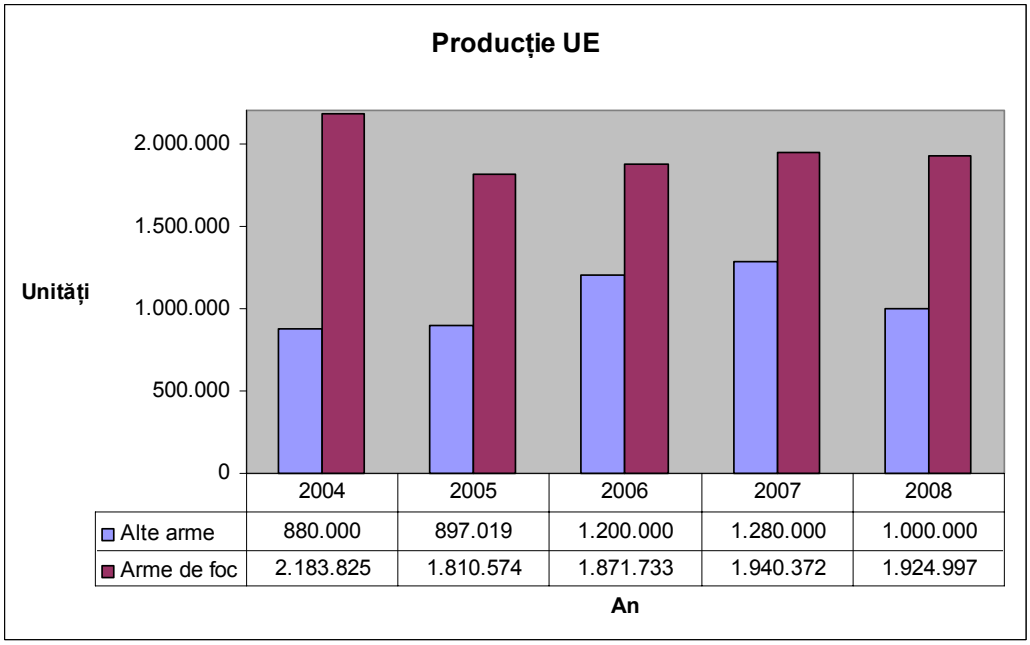

4.3. Importurile în UE provenind din țări terțe se ridică la aproape 50 de milioane de euro în 2008. De asemenea, potrivit Eurostat, principalii furnizori pentru piața europeană sunt China, Statele Unite, Taiwan și Japonia. Este important de menționat totodată că o producție destul de importantă de pistoale cu alice și de alarmă există în Turcia și în Rusia.

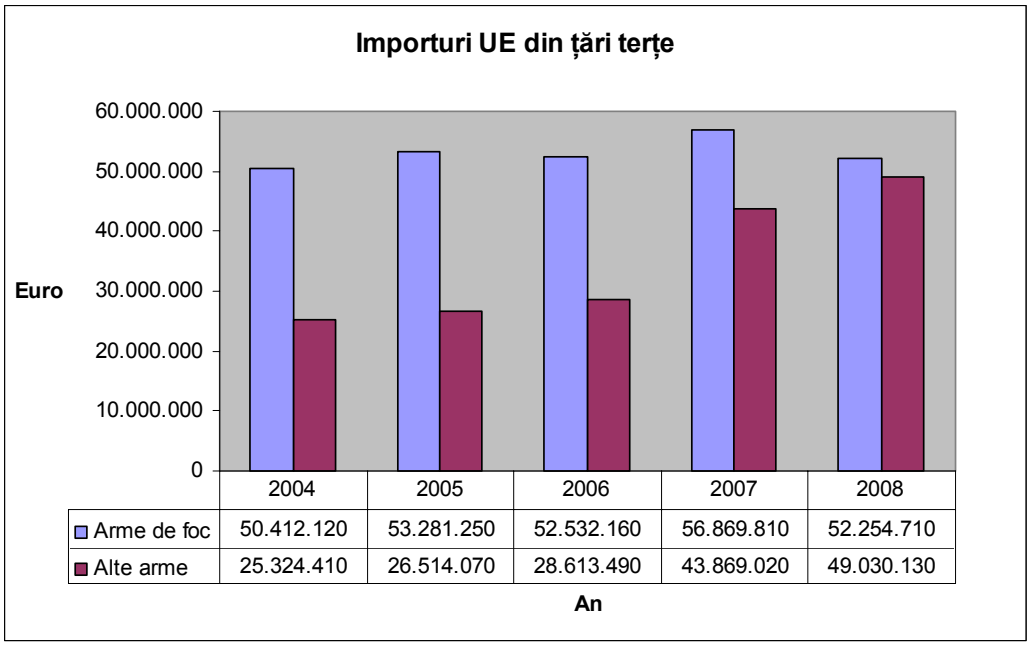

Exporturile din UE către țări terțe însumează aproape 55 de milioane de euro. Principalele destinații sunt Statele Unite, Rusia, Emiratele Arabe Unite, Arabia Saudită și Ucraina.

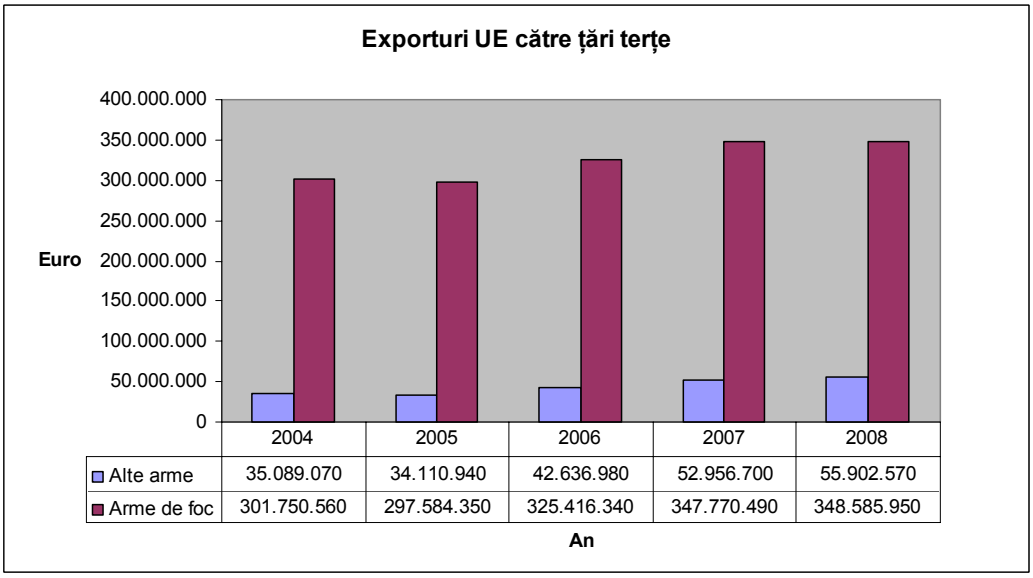

4.4. Comerțul în interiorul UE a rămas la o valoare relativ stabilă în 2008, care se situează la aproximativ 53 de milioane de euro. Furnizorii principali sunt Germania și Spania. Cumpărătorii principali sunt Franța, Republica Cehă și Italia.

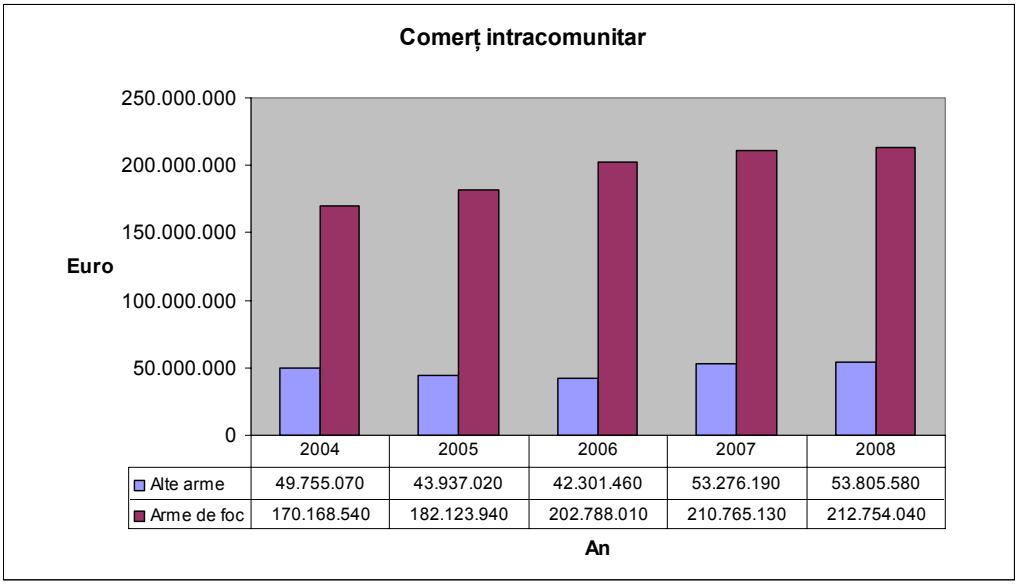

5. CHESTIONARUL PRIVIND REPLICILE DE ARME DE FOC ÎNTOCMIT DE SERVICIILE COMISIEI

5.1. Pentru a încerca să aibă o înțelegere cât mai completă asupra problematicii „replicilor" armelor de foc, serviciile Comisiei au pregătit un chestionar care a fost transmis tuturor statelor membre în iulie 2009.

5.2. Sfera întrebărilor adresate a fost cât mai vastă cu putință, vizând aspecte cum ar fi:

(a) aspecte referitoare la siguranță sau la poliția administrativă (statistici ale poliției privind infracțiunile și delictele care implică replici, restricțiile legate de portul de replici sau de expunerea în locuri publice…);

(b) aspecte legislative și de reglementare, destinate în special pentru a afla care sunt statele membre care fac referire deja în legislația lor la replicile armelor de foc și, dacă este cazul, care sunt dispozițiile care se aplică replicilor (introducerea pe piață, aplicarea acestor dispoziții la replicile importate și transferate din alte state membre…);

(c) aspecte economice pentru a încerca să se estimeze ponderea economică a replicilor;

(d) aspecte legate de eventuala transformare a replicilor, precum existența de norme sau de procedee „anti-transformare" care reglementează fabricarea și/sau punerea în circulație.

5.3. Toate statele membre au răspuns la acest chestionar care a fost completat prin intermediul întrevederilor atât cu autoritățile administrative responsabile de aceste aspecte (în principal, ministerele de interne sau de justiție), cât și cu reprezentanți ai industriei, comercianți cu amănuntul sau categoriile socioprofesionale cele mai interesate de evoluția Directivei 91/477/CEE.

5.4. În sfârşit, rezultatele consultării statelor membre pe baza chestionarului au fost prezentate în mod sintetic reprezentanților lor, cu ocazia celei de-a doua reuniuni a grupului de contact instituit prin Directiva 2008/51/CE care a avut loc la Bruxelles, la 8 martie 2010.

6. RĂSPUNSURILE STATELOR MEMBRE LA CHESTIONAR: O REGRUPARE ÎN TREI CATEGORII

6.1. Prima categorie include statele membre care nu includ sau nu includ efectiv noțiunea de „replică" în legislația lor. Printre acestea se numără: Luxemburg, Grecia, Letonia, Estonia, Danemarca, Cipru, Slovenia, Bulgaria şi Finlanda. Aceste state membre prezintă următoarele caracteristici:

– nu au probleme de ordine publică de mare amploare legate de utilizarea replicilor;

– nu fac distincție între capacitatea în jouli a produselor în cauză;

– aceasta nu le împiedică să adopte, în anumite circumstanțe, măsuri foarte specifice de ordine publică sau de poliție administrativă, cum ar fi interdicția de a deține sau de a expune obiecte care imită armele de foc în locuri publice.

6.2. Cea de-a doua categorie regrupează 15 state membre: Franța, România, Austria, Belgia, Republica Cehă, Spania, Ungaria, Irlanda, Italia, Malta, Lituania, Polonia, Slovacia, Suedia şi Germania. Această categorie include legislații în care noțiunea de „replică" (sau de reproducere) de arme de foc poate apărea de manieră mai funcțională, fără ca astfel să fie raportate probleme specifice sau semnificative. De asemenea, se menționează că:

– linia de demarcație între ceea ce se asimilează cu o replică şi ceea ce aparține mai mult de reglementările privind armele de foc reale (este cazul, de exemplu, al regimului de declarație, autorizație şi transport) depinde foarte adesea de un prag exprimat în jouli;

– se ia în considerare pragul de 7,5 jouli, dar legislațiile privind armele de foc pot deja să fie aplicabile începând de la valoarea de 1 joul sau pot fi aplicabile numai începând de la 17 jouli;

– alegerea unui prag (1, 7,5, 17J) nu implică neapărat că replicile care depăşesc acest prag fac, în toate aspectele, obiectul aceloraşi restricții ca armele de foc reale; astfel, aplicarea legislației privind armele de foc poate doar să însemne că vânzarea unei replici este supusă regimului declarațiilor sau autorizării sau doar că replica nu poate fi vândută unui minor.

– măsuri suplimentare pot fi aplicate pentru a garanta că acest prag nu este depăşit. În acest sens, în cazul Germaniei, un control suplimentar se materializează prin aplicarea unei mărci[5] a unui organism privat (*Physikalish-Technische Bundesantalt*), care este obligatorie la etapa fabricării anumitor tipuri de pistoale

[5] Marca este reprezentată de literele PTB înscrise în interiorul unui cerc.

de alarmă. Marca garantează că puterea pistolului de alarmă nu depășește pragul național de 7,5 jouli.

6.3. A treia categorie este alcătuită din trei state membre (Portugalia, Țările de Jos, Regatul Unit) ale căror legislații încearcă să ofere un cadru mai solid de reglementare sau legislativ pentru definiția replicilor/reproducerilor/„imitațiilor realiste". Aceste state membre exprimă totodată o preocupare de un grad variabil referitoare la capacitatea de transformare a acestor replici și la introducerea lor pe piață.

– legislația olandeză interzice anume vânzarea și introducerea pe piață a anumitor replici de arme de foc, fie că au sau nu capacitatea de a trage proiectile, fie că pot sau nu să fie transformate în arme de foc reale; în mod clar, nu este surprinzător faptul că, în acest context, autoritățile vamale și polițienești pot să fie preocupate de achiziționarea de către rezidenții din țările lor a produse de acest tip din țările vecine;

– Regatul Unit și Portugalia cer un colorit specific pentru anumite replici: imitații realiste de arme de foc – *realistic imitation firearms* – pentru Regatul Unit și replici pentru utilizare în scop recreativ pentru Portugalia (în principal cele utilizate în cadrul activităților „paintball" și „airsoft") pentru a încerca prevenirea oricărei confuzii cu arme de foc reale; criteriul legat de gradul de pericol nu mai este, prin urmare, capacitatea de lansare a proiectilului, nici gradul de „capacitate de transformare", ci gradul de imitație sau de realism în raport cu o armă reală;

– Regatul Unit exprimă, printre altele, temerea specifică referitoare la faptul că țările vecine au, în general, o reglementare mai puțin severă în ceea ce privește introducerea pe piață a anumitor pistoale de alarmă despre care se presupune că pot fi transformate în mod ilicit. Având în vedere că introducerea pe piață (și, prin urmare, importul) a acestor pistoale de alarmă fiind interzisă în Regatul Unit, controlul referitor la respectarea acestei interdicții implică o sporire a operațiunilor efectuate de autoritățile responsabile.

7. PRINCIPALELE CONCLUZII ALE CHESTIONARULUI

7.1. Prima observație se referă la faptul că realitatea statistică nu este întotdeauna ușor de interpretat de administrații, în special în ceea ce privește numărul de obiecte în circulație sau prejudiciile la adresa siguranței bunurilor și persoanelor – și, cu atât mai mult, gravitatea acestora – induse sau facilitate de utilizarea replicilor[6].

7.2. Reiese că problemele legate de siguranță, în majoritatea cazurilor raportate de statele membre, par să fie corelate cu denaturarea ilicită a pistoalelor de alarmă pentru a le transforma să tragă gloanțe reale. Armele vechi sau reproducerile acestor obiecte nu sunt identificate ca amenințări la adresa siguranței bunurilor și persoanelor.

7.3. În răspunsuri se reamintește că un obiect care reprezintă o imitație realistă a unei arme de foc (armă falsă care imită un pistol sau un revolver) poate avea un efect

[6] Cu excepția Țărilor de Jos care dispun de statistici precise referitoare totuși la obiecte clasificate într-un mod mai puțin precis „look-a-likes" și a Regatului Unit care raportează aproximativ 1 500 de infracțiuni sau delicte („offences") în anul 2007/2008, săvârșite cu imitații „realiste" sau mai puțin realiste.

intimidant și poate fi utilizat în cadrul unei infracțiuni. Această utilizare poate, în mod clar, să se dovedească mai riscantă pentru delincventul în cauză, având în vedere un posibil răspuns armat, și anume al poliției care estimează că se află în situație de legitimă apărare.

7.4. Cazurile raportate de transformare ilicită a pistoalelor de alarmă și, în general, de utilizare în scop răuvoitor a replicilor în acțiuni de intimidare sau jafuri trebuie totuși raportate la numărul, destul de ridicat la nivelul Uniunii Europene, al armelor de alarmă (sau care pot trage cartușe oarbe). Dacă la aceste categorii se adaugă activitățile de *airsoft*, cum ar fi cazul Germaniei, se ajunge la o estimare cuprinsă între 15 și 18 milioane de produse deținute.

7.5. Trebuie, de asemenea, să se remarce că unele replici (cu precădere pistoalele de alarmă) sunt uneori utilizate în contextul autoapărării. Ele pot, astfel, să descurajeze deținătorul în cauză să aibă temeri mai mult sau mai puțin legitime referitoare la siguranța sa personală, să solicite un permis de port-armă pentru arme reale sau, mai grav, să-și procure ilegal o armă reală.

7.6. Un număr însemnat de țări din Uniune nu au nicio producție de obiecte de acest tip, nu semnalează nicio problemă majoră și nu dispun de statistici edificatoare privind deținătorii de replici de arme de foc.

7.7. Un număr redus de state membre raportează uneori preocupări legate de circulația transfrontalieră de replici de arme de foc, mai ales în cazul în care legislația lor este deja foarte restrictivă. Unele pistoale de alarmă produse în afara frontierelor UE fac, printre altele, obiectul temerilor specifice referitoare la modul de fabricare care le-ar face prea ușor de transformat, și anume capabile să tragă gloanțe reale.

7.8. Totodată trebuie precizat că țările membre ale Comisiei internaționale permanente pentru identificarea armelor portabile (CIP), care reunește majoritatea producătorilor din Uniunea Europeană, supun deja pistoalele de alarmă unor teste de omologare, de desemnare a tipului, de conformitate cu dimensiunile principale, de rezistență și de siguranță a funcționării.

8. DEȚINĂTORII DE REPLICI

8.1. Posesorii de obiecte de tipul „replici” nu se identifică decât foarte puțin cu „utilizatorii” clasici de arme de foc, care sunt în principal vânătorii, practicanții de tir sportiv și alte categorii de posesori de arme de foc, precum și, în mod evident, producătorii și comercianții cu amănuntul de arme de foc.

8.2. Al doilea grup de deținători de replici este alcătuit din colecționarii de arme, vechi sau nu sau de reproduceri ale acestora. Se menționează că numeroși colecționari colecționează pistoale de alarmă care imită armele de foc reale. În acest sens, această categorie poate fi afectată de eventualele dispoziții naționale privind replicile.

8.3. Aparent, comercianții cu amănuntul reprezintă categoria socioprofesională cea mai vizată de reglementările naționale privind comercializarea de replici. În unele țări, comercializarea nu se poate realiza decât prin magazine de arme profesioniste sau, cel puțin, nu trebuie să se poată realiza prin intermediul magazinelor de jucării.

9. CONCLUZII

9.1. Se consideră că 9 state membre nu includ sau nu includ efectiv în legislația lor noțiunea de „replică” și nu cunosc probleme de ordine publică de mare amploare legate de utilizarea replicilor, pe când alte 15 state membre nu raportează probleme specifice sau semnificative referitoare la transferurile sau importurile provenind din alte țări. Doar un număr redus de state membre, ale căror legislații naționale privind replicile sunt mai restrictive, exprimă uneori temeri legate de circulația transfrontalieră a replicilor de arme de foc. În aceste condiții, există, prin urmare, puține elemente care să demonstreze că o armonizare europeană a legislațiilor naționale privind replicile ar îmbunătăți funcționarea pieței interne, prin eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a mărfurilor sau prin înlăturarea denaturărilor concurenței.

9.2. În plus, statele membre dispun deja de o marjă reală discreționară în ceea ce privește emiterea de dispoziții referitoare la introducerea pe piață și utilizarea replicilor[7]. Aceste dispoziții naționale referitoare la introducerea pe piață și utilizarea replicilor trebuie să respecte principiul liberei circulații a mărfurilor (articolele 34-36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, TFUE) și evident, nu aduc atingere eventualelor măsuri specifice de cooperare polițienească. Articolul 34 din TFUE interzice măsurile naționale care ar putea împiedica direct sau indirect, în mod efectiv sau potențial, comerțul intracomunitar. Astfel, o reglementare a unui stat membru care interzice importul, fabricarea, comercializarea sau utilizarea armelor de foc ar putea reprezenta un obstacol în calea schimburilor, în sensul articolului 34 din TFUE.

9.3. Cu toate acestea, este, de asemenea, evident că o reglementare de acest tip poate, în conformitate, de data aceasta cu articolul 36 din TFUE, să fie justificată de motive de siguranță publică și de protecție a sănătății și vieții persoanelor, în măsura în care reglementarea nu contravine totuși principiului de proporționalitate. În special, trebuie ca obiectivul urmărit să nu poată fi realizat prin măsuri mai puțin restrictive referitoare la schimburile comerciale din interiorul UE.

9.4. În acest mod, în ceea ce privește armele de foc, pentru a aprecia proporționalitatea măsurii se pot lua în considerare diverse aspecte: în special, vom ține cont de interdicțiile absolute sau de cele care prevăd derogări, de limitarea interdicțiilor de vânzare la cumpărătorii minori sau la vânzarea prin internet sau doar la distanță sau de limitarea interdicției de utilizare sau de expunere în locuri publice.

9.5. În plus, libera circulație a replicilor de arme de foc în cadrul UE este, de asemenea, asigurată prin Regulamentul (CE) nr. 764/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE[8]. Regulamentul se aplică de la 13

---

[7] În acest sens trebuie menționat faptul că articolul 2 alineatul (1) din Directiva 91/477/CEE prevede următoare excludere: „prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor de drept intern cu privire la portul de armă.”

[8] JO L 218, 13.8.2008, p. 21. Considerentul 14 al acestui regulament menționează că „Armele sunt produse care reprezintă un risc major la adresa siguranței și sănătății persoanelor și la adresa siguranței publice a statelor membre. Mai multe tipuri specifice de arme comercializate în mod legal într-un stat

mai 2009. El stabilește normele și procedurile care trebuie urmate de autoritățile competente ale unui stat membru atunci când iau sau intenționează să ia o decizie, conform articolului 2 alineatul (1), care ar împiedica libera circulație a unui produs comercializat în mod legal în alt stat membru și care face obiectul articolului 34 din TFUE.

9.6. În consecință, articolele 34 și 36 din TFUE, precum și Regulamentul (CE) nr. 764/2008 permit deja să se asigure libera circulație a acestor produse în cadrul UE, ținând cont totodată de preocupările privind siguranța ale statelor membre. În acest sens, se reamintește că Directiva 91/477/CEE vizează stabilirea și funcționarea pieței interne.

9.7. De asemenea, se reamintește că, în lipsa unor dispoziții mai specifice în reglementările de la nivelul UE, toate produsele destinate consumatorilor fac obiectul dispozițiilor Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor care autorizează, în anumite cazuri, statele membre să retragă sau să recupereze de pe piață unele produse periculoase.

9.8. În plus, includerea tuturor replicilor în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CEE le-ar supune automat dispozițiilor în ansamblu ale directivei. Totuși, se reamintește că, de la modificarea Directivei 2008/51/CE, directiva reglementează deja replicile care pot fi transformate în arme de foc, și anume: anumite pistoale de alarmă (sau anumite replici destinate numai pentru a trage cartușe oarbe) care prezintă, în ceea ce privește aspectul și procedeele de fabricare, un grad de similitudine cu o armă de foc astfel încât toate cerințele directivei (marcaj, trasabilitate, registrul armelor de foc, în special) se aplică cu ușurință[9].

9.9. Extinderea directivei la alte tipuri de replici ar fi mult mai dificilă întrucât aceasta ar presupune ca producătorii, comercianții și proprietarii replicilor să fie supuși în totalitate obligațiilor directivei. În schimb, în prezent, statele membre sunt deja în măsură să supună autorizării deținerea, achiziționarea sau transferul oricărui tip de replică, în conformitate cu articolul 36 din TFUE.

9.10. În plus și tot pe baza ipotezei menționate anterior, ar apărea cu siguranță chestiuni sensibile legate cu precădere de clasificarea replicilor inclusă în nomenclatura din anexa 1 la Directiva 91/477/CE care împarte armele de foc în diferite categorii.

---

membru ar putea să fie supuse unor măsuri restrictive în alt stat membru, pe motive de protecție a sănătății și a siguranței persoanelor și de prevenire a infracțiunilor. Astfel de măsuri ar putea consta în controale și autorizații specifice prealabile introducerii pe piața unui stat membru a armelor comercializate în mod legal în alt stat membru. Prin urmare, statele membre ar trebui să dispună de dreptul de a împiedica introducerea armelor pe piețele lor până la respectarea totală a cerințelor procedurale naționale."

9 Conform considerentului 4 din Directiva 2008/51/CE: „Rapoartele serviciilor de informații ale poliției evidențiază o creștere a utilizării în cadrul Comunității a armelor transformate. Prin urmare, este esențial să se asigure includerea unor astfel de arme transformabile în definiția „armei de foc" în înțelesul Directivei 91/477/CEE".

9.11. Acestea sunt motivele pentru care includerea în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CE a replicilor care prezintă caracteristici și scopuri diverse nu este dezirabilă, cu atât mai mult cu cât replicile care pot fi transformate și, prin urmare, asimilate unei arme de foc fac de acum înainte obiectul Directivei 2008/51/CE.